לה נקראם כי"א וכו'. פעמים בזה ופעמים בזה ולקמן מפרק ואול: לא פחום ולא יוסר. לא פחום מי"א ולא חר מע"ו : מיפוח יהושם . בגמ' מפרש לה : אלא שהכפרים מקדימין ליום סכניסה. כלומר מאחר שהמוקפין קורין בט"ו ושאין מוקפין

קורין בי"ד הרי הכל בכלל תו היכי תורה אור

משכחת י"ה י"ב י"ג הלא שהכפרים

נתנו להן חכמים רשות להקדי קריחתה ליום הכניסה יום שני בשבת שלפני י"ד או חמישי בשבת שחוא יום כניסה שהכפרים מתכנסין לשיירות למשפט לפי שבתי דינין יושבין בעיירות בשני ובחמישי כתקנת עזרא (ב"ק דף פני) והכפרים אינן בקיחין לקרות ולריכין שיקראנה להם אחד מבני העיר ולה העריהום חכמים להתחחר ולבה ביום י"ר ופעמים שיום הכניסה בי"ג ופעמים שהות בי"ה: חל פרבעה עשר להיום כפרב שבת פיירות ומוקפין מומכ קורין בו ביום. שחין קריחת המגילה בשבת גזירה שמא יעולנה בידו וא"ת יאחרו המוקפין עד אחר שבה הוה ליה ע"ז ואמר קרא ולא יעטר: סל להיום אתר שכם כפרים מקדימין ליום פכניפה . דהוה ליה ייה וטפי לה משכחת לה יום הכניסה שלפני פורים מוקדם לו דמיום הכניסה ליום הכניסה לה מקדמיק: גבלי ס"ג תולן תולן כדכשיכן לתיתר לקתן וכו׳. והכי פירופה מגלן די"ה וי"ב וי"ג חזו לקרייה די"ד וט"ו הוח דכחיב בקרא וקא מהדר גמרא מנלן בחמיה האי לאו חובה היא אלא חכמים : הקילו עליהן כדבעיכן למימר לקמן כדי שיספקו . שיהו פטיין ביום פורים מולן ובו" מה להספיק לורכי סטודת פורים לבני בהקט נסעיה דהכה והניהו העיירות: **אנן הכי קאמרינן**. אנן בקוביה דמיבעיה לן מכלן הכי קהמריכן: מכדי . מדהקילו חכמים על הכפרים להקדים על כרחך אנשי כנסת הגדולה שתיקנו בימי מרדכי ואסתר את שמהת מיק כ: ניטון לו פרוח פים לו פרוח פים מים ש"ו לו. זימני תיקון ונתנו רשות לקרות: דמי פלקל דעפך - י"ד וט"ו, תקון הכתובין במנילה ותו לא: סיכי אםו [ינמות ינ:] רכנן. דבתרייתו ועקרו תקנתא אסה 5)5 לחקדים בחמיה: פשיעם פינסו סקון. וכיון דחינהו תקון ודחי רמוינהו במגילת אסתר הייט דמיבעיה לן היכה דמיוה ומגלן: ניי ריף ו**אכסי סיבטי לים. האי ד**נקט ומנים ואישא הריבר לשון רבים: זמנו. של מוקפון לאו תולפר ריישו שי ומי אחד כומנו של פרוים ראי כתוב בזמן הוה אדרשמאלבר משמע זמן אחד לשניהן אי בעו

יים ליקרו בארביסר ואי בעו ליקרו

נקראת *בי"א בי"ב בי"ג בי"ד במ"ן לא פרות ולא יותר "כרכין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין במ"ו "כפרים ועיירות גדולות קורין ב"ד "אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה כיצד חל להיות י"ד בשני כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות רומה למחר חל להיות בשלישי או ברביעי כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות חומה למחר חל להיות בחמישי כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום ופוקפות חומה למחר חל להיות ע"ש כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות ומוקפות הומה קורין בן ביום חל להיות בשבת כפרים ועיירות גדולות מקרימין וקורין ליום הכניסה ומוקפות חומה לכתר

חומה לכחר: גמ' מגילה נקראת בי"א מנלן מנלן כדבעינן למימר לקמן *חבמים הקילו ? על הכפרים לחיות מקדימין ליום הכניסה

הל להיות אחר השבת כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות

כדי שיספקו מים ומזון לאחיהם שבכרכים אנן הכי קאמרינן מכדי כולהו אנשי כנה"ג תקנינהו דאי ס"ד אנשי כנה"ג י"ד ומ"ו תקון אתו רבנן ועקרי תקנתא דתקינו אנשי כנה"ג והתגן "אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חבירו אא"כ גדול ממנו בחכמה ובמנין אלא פשימא כולהו אנשי כנה"ג תקינו היכא רמיזא *אמר רב שמן בר אבא א"ר יוהגן אמר קרא °לקיים את ימי הפורים האלה בומניהם זמנים הרכה תקנו להם דאי מיבעיא ליה לגופיה א"ב לימא קרא זמן מאי זמניהם ומנים מובא ואבתי מיבעי ליה *ומנו של זה לא כומנו של זה א"כ לימא קרא ומנם מאי

אמר מכימים אמר לך ההוא לדורות הוא דכתיב אמר רבה בר בר תנה א"ר יודגן זו דברי ר"ע סתימתאה במסקותיה הפנית יהש"ב דרריש זמן ומנם זמניהם אבל הכ"א אין קורין אותה אלא בזמנה מיתיבי א"ר יהודה "אימתי בזמן שהשנים הפשים. רוא אין כ"ד באל למשל הני ב"ל למשל הני ב"דריש זמן ומנם זמנה רבי יהודה אוא בזמנה רבי יהודה אוא בזמנה רבי יהודה אני וכי למשל הני ביידי החדה או מיו מיול היידי מיולי מיולים מיול כתיקנן וישראל שרויין על אדמתן אבל בזמן הזה הואיל וססתכלין בה אין עדין היו היו דרבנן ובזמן הני נכי פפות היה אליבא דמאן אילימא אליבא דר"ע אפילו בזמן הזה איתא להאי תקנתא אלא לאו אליבא דרבנן ובזמן פידס הל פה כי אשי אליבא דמאן אילימא אליבא דר"ע אפילו בזמן הזה איתא להאי חקנתא אלא לאו אמר רבה בר נגסו (תודף) השפ שהשנים בתיקנן וישראל שרויין על אדמתן מיהא קרינן תיובתא דרבי יותנן תיובתא א"ד אמר רבה בר בר הנה אמר ר' יותנן זו דברי ר'ע סתימתאה אבל הכמים אמרו בזמן הזה הואיל ומסתבלין בה אין קורין בר הנה אמר ר' יוהנן זו דברי רע סתיכתאה אבל הבטים אשר בוש יוהי היא שריין על אדמתן האהי נפניים היא אותה אלא בזמנה הגיא נמי הכי אמר רבי יהודה אימתי בזמן שהשנים בתיקנן וישראל שרויין על אדמתן האהי נפני זפן אי זופט אבל בזמן הזה הואיל ומסתבלין בה אין קורין אותה אלא בזמנה רב אשי קשיא ליה דר' יהודה אדר' יהודה ספנים אי האישן של

ומוקים

גליון הש"ם גם' מחני אלא שהכפרים כוי. שיין מדרש תנחומה פרשת בראשית כיי חדש כססיא דיני הכניסה: שים ולא ישכיר כתיב. לקשן דף ה פיא:

ר' פקיבה . הכי גמיר רבי יוחגן מרביה דמתני' ר"ע המרה:סחימתהה. הרבה כחם משנה סתם ר' שהן דברי ר' עקיבה וי"מ סתימתאה כל הסתומין הלמידיו היו כדהמר בסנהדרין (דף פיי) סתם משנה ר"מ סתם תוספתה נהמיה סתם ספרת רבי יהודה וכולהו כתימחאי אליבא דר' עקיבא אך קשה בעיני לפרש כן שמליט בכמה מקומות בשם ר"א בר' יוסי רבי מנהם בר רבי יוסי סתימתאי סתיתתאי לקמן בפרק בני העיר [וע" וש" נכיחה ל. (דף כו-*): שימסי. הקילו חבמים "ר'ם פיחי] פל הכפרים: בומן שכשנים כסיקנן. שהשנים מתעברות על פי בית דין

והחדשים המקדשין בבית דין שולחין

מינים מוספר ד דיו"ד וה"א דומיה ושיקר הזמן דנפקא לן מומנס הוא דקא מרבה פחן ד שר צ'ש דומיא דידהו : זמן קסלם לכל סים. הכל נקהלו להנקס מאויביהם סיי מדפה ספיה

לרבויי שיהא ראוי לקרייה דעיקר הנס בו היה: ימים כימים. לעיל

מיניה כתיב י"ד וע"ו ישמתו וכתיב

כימים אשר נחו בהם היהודים וגו'

דמשמע הם הם ימים אשר נחו מאי

כימים לרשת שנים החרות כדוגמתן:

לדורום סום דכסיב . להכי שייך

לישנא דקרא כימים כלומר יעשי

לדורות י"ד וט"ו כחשר היה בימי הגם

מים אשר נחו בהם הלכך לא איכא

לרבויי מהכא שנים אחרים: זו דכרי

כימים השר נהו בהם היהודים וגו' ד ד מייי פינ מסלטת והוה ליה למיכתב ימים אשר נהו מחרים הלכה ב:

בין בשושן בין בשאר מקומות כמו שכתוב בספר הגכך כא צריך קרא

עין משפמ גר מצוה

ב ב תרי בס כלכה ו ו סתב סס:

הה מיי פיה מסלי מגילי

בבמיי

שלוחיהן להודיע הימתי הוקדש ניסן ועושין מועדים ע"פ שלוחין:

כשכרויין של אדפסם - והשלוחין פעילה נקראה ב"א ב"ד ב"ד מגיעין עד הפסה לקלה ארך ישראל: ב"ד בפ"ד א אייה אבל בזפן סום - שפסקו כל אלה הא יותר . רוא לא נמי מיתם נהם מקנפל. דהל רבי ויקראו בס'ת. וביום עקובל כזמן הזה [הוה] ולמר שננגמן מספקים סים נמי מיפא להא מקנמא. דהא רבי טקיבת כזמן הזה (הזה) ותמר הצבנהין המפקה טים כמתכי' דמקדימין: אלא לאו אליכל ואם הא יום ידר ביים דררנו דרוו חרמי ר"מ אמרה: ג' הדור לכפרים לקרוא במתני המקריתין: שא אש אשר ביר וב החיר לפטרים לקרוא דרכנן. דרכון מקרו ר"ש לתרה: ג' החיר לפטרים לקרוא מיפל קריע, לתוח רבנן נתי דרטן הפניקה ביום ב' שראו מיפל קריע, לתוח רבנן נתי דרטן הפניקה ביום ב' שראו היב לשים. אם היב